

1. Bo - hu chvá - la bud' i čest,
 jenž v svých sli - bech věr - ný jest,
 hří - šné - mu již stvo - ře - ní
 se - slal z ne - be spa - se - ní.

2. Otců všech a proroků / vroucí žádost od věků, /
 jak zněl o tom Boží hlas, / splněna již v tento čas.
3. Vítej, Králi věčnosti, / plný pravdy, milosti, /
 ač jsem tebe nehoden, / přijď i ke mně přece jen.
4. Vstup v mé srdce jako král, / abych tvým se vlastním stal, /
 připrav si je, jak chceš sám, / v Ducha svého čistý chrám.
5. K tomu, jak jsi v tichosti / přišel ze své výsosti, /
 tak dej, ať ta tichost tvá / v srdci mém vždy přebývá.
6. Těš mne, těš svou pomocí / v slabosti a v nemoci, /
 aby ďábla moc a lest / nesvedla již z tvých mě cest.
7. V poslední když potom čas / v slávy záři přijdeš zas, / dej,
 ať se vším lidem tvým / vesel vstříc ti jíti smím.

t: Heinrich Held, *Neu-erfundene geistliche Wasser-Quelle*, 1658 /
 Ludvík Bohumil Kašpar, *Zpěvník žalmů a písní duchovních*, 1877 /
 Evangelický zpěvník, 1979

m: *Veni, redemptor gentium* / Martin Luther, *Eyn Enchiridion oder
 Handbüchlein*, 1524 / *Evangelisch-reformiertes Gesangbuch*, 1998